

#KOMENTAR#

Kaže se, i tumači, kako je bitan dio demokracije i parlamentarizma upravo činjenica što se vlast formira od jedne većinske političke skupine, ili koalicije, u predstavničkom tijelu, dok ostali izabrani predstavnici čine skupinu oporbe. A njena je funkcija da se u tom tijelu brine za javnost i zakonitost rada, da ocjenjuje rezultate rad i da svojim pitanjima potiče vlast na aktualizaciju zanemarenih teme ili neizvršenih obećanja.

U Saboru se smije, još i te kako pitati

Sliku toga imamo prigodu neposredno doživjeti prateći rad Sabora. I tu se vidi, neovisno o različitim diskutantima, kulturi njihova govora ili osobnom stilu i temperamentu, kako nitko u vlasti nije zaštićen od uglavnom političkih i osobnih kritičkih pitanja i tvrdnji. A to je normalna praksa u svim demokratskim predstavništvima. Tamo gdje toga nema, znak je za uzbunu. Jer to znači da je oporba «ušutkana» nekim od oblika nedemokratskog vladanja, oligarhijskog, klijentističkog, diktatorskog ili nekog drugog tipa. U takvim slučajevima, protiv takvog se stanja moraju «dignuti» sve stranke, mediji, civilne udruge, javnost, itd.

A što se događa na našem istarskom terenu koji «buja tolerancijom»? Poglavitito u onim jedinicama gdje gospodari IDS.

Kako u tim predstavničkim tijelima, od općina i gradova do Županije, prolazi slabašna oporba kad se «usudi» nešto kritički pitati?

Jao si ga oporbi u Istri

Imamo aktualne slučajeve vijećnika **D. Prgića** i **S. Rabara**. Samo se u kontekstu oporbene zadaće i prava smije, i može, sagledati i ocijeniti svježije slučajeve ova dva HDZ-ova vijećnika na sjednicama Gradskog vijeća u Poreču i Rovinju.

Je li netko od njih izrekao ovakvu ili onakvu formulaciju, je li podigao glas ili gestikulirao, izbacio psovku ili nepristojnu riječ, to je pitanje njegove osobne (ne)pristojnosti i načina lošeg komuniciranja. No suština stvari nije u tome, već u tome - što je to vijećnik pitao!! Dakle, sadržaj. Je li sadržaj pitanja bio vezan uz realno stanje političkih i društvenih odnosa u dotičnoj sredini ili nije? Ako i nije, objasni mu se činjenično.

Tu floskule poput; brojanje krvnih zrnaca, multietničnost, tolerancija, europske vrijednosti, itd. ništa ne objašnjavaju već samo prikrivaju evidentni problem i političku samovolju.

U navedenim slučajevima, prema onom što su prenijeli mediji, pitanja su bila posve utemeljena.

Pitanje o slučaju političkog namještenja bivšeg gradonačelnika Poreča, koji uz to ima i presudu o nezakonitom poslovanju, u jednom gradskom poduzeću, nije neutemeljeno. A nije odgovoreno.

Isto tako, pitanje vijećnika Rabara u pogledu moguće statutarne diskriminacije Hrvata u gradu Rovinju, a koje proizlazi iz činjenice da **u gradu sa sedamdesetak posto Hrvata trenutno niti gradonačelnik, niti njegov prvi zamjenik nisu Hrvati**, posve je osnovano, pa i etički zanimljivo.

A da je drugom temom, kojom je **problematizirao stvarnu segregaciju doseljenih Hrvata pri zapošljavanju u brojnim javnim službama, institucijama i ustanovama po osnovu «obvezatnog poznavanja talijanskog jezika»**, posve pogodilo istarsku realnost, van je svake sumnje.

Naravno, kad se nema što suvislo odgovoriti, ili bar umjesno i mirno preskočiti problem, najlakša je reakcija snagom vlasti i vijećničke većine isprovocirati, poniziti, uzrujati i sl. oporbenog vijećnika, pa ga potom narednih dana još medijski «razčeretiti» i prikazati nekim čudakom, ako ne i luđakom.

Pobjeđuje takvo ponašanje i ta iskušana metoda.

«Pa će se takav više jako teško usuditi ikad išta pitati, demokraciju mu njegovu», ispravno zaključuju vladajući. (Piše dr. Mario Sošić)

